

полетя въ пропастъта. Това не спрѣ разярения тигъръ. Безъ никакво колебание, той сжщо скочи и насмалко не стигна отсамъ до насъ, вкопчи преднитѣ си лапи въ скалата, а огромното му тѣло увисна надъ бездната.

Викъ, примѣсенъ съ ужасъ, се изтръгна отъ гърдитѣ на туземцитѣ. Изглеждаше, че сега нѣма спасение. Но Вартанъ бързо подскочи къмъ тигъра



и, като замахна силно, заби камата си въ гърдитѣ на чудовището. Ранениятъ звѣръ, като събра всичкитѣ си сили, се залови съ задната си лапа за края на скалата, а съ предната хвана Вартана за бедрото. Храбриятъ капитанъ и сега не изгуби присѣствие на духа, хвана се съ лѣвата ржка за дънера на дървото и втори пжтъ заби камата въ гърдитѣ на звѣра.

Сега и ние побързахме на помощъ. Линколнъ, който бѣше най-близо до Вартана, дигна пушката